

Pi de la Serra presentarà 'Dues Tasses' a l'Auditori

Escolta dues cançons del proper disc del músic barceloní: "El meu cervell" i "Quan un es torna gran"

Al peu del cançó, **Francesc Pi de la Serra** ha enregistrat un àlbum fruit del seu darrer espectacle, *Dues tasses*. Editat per Temps Record, el barcelonès inclou temes instrumentals de blues, cançons antigues i altres d'inèdites, i una versió d'**Ovidi Montllor**, "L'escola de Ribera". Aquest divendres 13 de novembre el presentarà a l'Auditori de Barcelona.

Quico Pi de la Serra. Foto: Xavier Mercadé

Amb més de cinquanta anys de carrera musical, **Pi de la Serra** presenta el seu 22è disc. És un treball fet des de la maduresa creativa, que li permet fer una mirada enrere per recuperar algunes de les cançons del seu repertori que li ve de gust cantar -i que no va incloure a l'anterior *Quicolabora* (Temps Record, 2011)-: "Inventari", "Els fariseus", "Si la merda fos or els pobres naixerien sense cul", "Sóc poeta", "Maria Joana", "Suau", "El meu cervell" i "Merda" (fins ara anomenada "Verda").

"El meu cervell" és una cançó que **Pi de la Serra** ja havia enregistrat. Pertany al seu disc *Palau d'Esports Barcelona 27/2/76* (BASF, 1976) i hi fa un autoretrat ple d'ironia dels seus pensaments: "Tinc el cervell de revetlla constantment enfonsat dins el meu cap, és sorprenent. S'imagina cada cosa l'animal, i quan dormo se m'arronsa i em fa mal".

"En algunes de les cançons hi he canviat alguna cosa textual o hi he afegit algunes coses. Alguna paraula que no acabava d'estar bé, coses que es podien explicar millor, alguna adequació a la realitat d'avui... Per exemple, a "Merda" dic ?tingues present folrat banquer que t'envio a tu també a la merda' i a "Sóc poeta" m'he estimat més dir ?un full' que ?una fulla' perquè s'adequa més al que estic explicant."

Pel que fa a la versió de l'**Ovidi**, la clau és haver mantingut la línia melòdica i canviar l'harmonia. "He afegit un acord major que no hi era i m'he fixat molt en els moments interpretatius de l'**Ovidi**. No he fet el principi de música popular que l'**Ovidi** feia i he adequat les harmonies al meu gust."

El disc s'obre amb una estrena que ja podeu escoltar a Enderrock.cat: "Quan un es torna gran": "És una lletra molt pensada, una mena de reflexió amb humor càustic sobre la gent que em diu que em veu tan bé, que estic tan bé... És una cançó una mica humorística que acaba amb un petit acudit".

La resta de cançons noves són "Virginia Slims" i "Flor de clavell" ("dues cançons molt diferents però totes dues d'amor"), "S'ha de parlar per més dir" ("una cançó que se'm va ocórrer creant imatges d'humor càustic, i un final que m'he adonat que és el que prediquen certes formacions polítiques d'extrema esquerra com la CUP: ?recorda que l'enemic venceràs quan no li fotis ni cas") i "A una jove" ("una cançó molt llarga que tenia feta fa uns quants anys i que he hagut d'escurçar, de consells a una noia jove"). A més hi ha dos blues instrumentals, "Recordant Chet Atkins", "Ukulele blues".

El concert de presentació serà aquest divendres a les 21 h a la sala Tete Montoli de l'Auditori de Barcelona. Les entrades es poden comprar a través d'aquest enllaç.